

füdega täidetud waenlaste sõlmaluwad, enamiste fölik auuruga aetawad, ridas kalda ligidal, kust nende suurtükide kuulid ja tulega täidetud pombid kaugelate ulatasid ja mõne wahva mehe meie sõdaväist murule sirutasid. Ei olnud veikes linnaekses üht qinust nii jämeda kuulikondjat suurtüki, selle laeng laewadeni oleks ulatanud. Weel wähäm wōis neist veifest suurtükidest abi loeta, mis ratsulsditew artillerii-wōgi ratastel oma kaasas weab. Reed ei jõua jämedama linna-wallide ja laewa suurtükide vasta midagi. Eest seda mööda, kuda suurtük püssi-rohtu ja kuulitaskust tarvitab, jooskib fa tema laenge määär, mõnikord penkoorma fauguselle.

Benewää ülempäälik tundis filmapilgult, kuda tema pijsuke wāähulik perekla waenlae västa midagi ei mõnunud, weel wähäm nende saldale tulifut jõudis ära keelata, sellepärasf wōtis kawal mees nõuufs, sõawääga rannast faugemalle maa poole teganeda, suhu laewade suurtükid ei ulatanud. Seal lootis ta lähimal seikwad wäge lisaks foguda ja aegamööda waenlaštete hambaid näidata. Enne taganemist laskis ta fölik eest ärahävitada, mis faasa ei wōinud wōtita ja kellest waenlaštete kassu oleks wōinud sigineda. Nõnda sūtitati magasid ja moona-aidad minnes problema, hävitati faewud ja wee-allikad ära, et waenlased keelefastet ei leiaks. Ligidail fülabes asuv tahwas põgenes igas kohas küttest sõpaku, ja mõni peremees pani oma käaga tule-kuse kattuksele laulma, et waenlased tema palehigis forjatud warast midagi tulu

ei pidand saama. Se läbi ei leidnud waenlaesch iljemine ei rahwast ega moona kusfil ees, waid pidib selle turivul elu ülespidama, mis laewul Warna linnaast faasa oli wōdetud, ja fui paljo nemad fest hobuse ja enda feermal edasi jõudsid webada. Waenlaste ülemad päälikud mōisisid sedamaid, et fui meelega nälja hädasse ei tahaks langeva, nende tee üksnes merefallast mööda wōimalik oli, kus laewad neile fui lüpsilehimad igal filmapilgul moona, sõawara ja muud tarbliku lisaks wōisisid anda, nõnda fui fogemata hädapakitusel Benelaste västa tugi jagada. — Seda tarvust oli juba siut Prantsuse keiser Napoleon I. õpetonud, kes wāga kawal ja wahva sõapäälik oli, ehk ta fül üksford ise andeksandmata selle õpetuse västa ellsis, fui ta 1812 põhjato wāähulgaga Moskau linna peale tungis, seläbi ilhemine oma kuulsa sõawää Benemaa lumehangedesse matis ja wiimaks riigivalitsuse funtas. — Seal oli jälle ühe Kõrgema sõrm awalikult nähtaw, kes maa-ilma wāgewatele raea ette tehes ütleb: „nii pikale, aga ei mitte faugemalle!“

Meie wāgi taganes wāga forraliete sañi sammult waenlaste eest, ja et nemad kusfil teed ei saaks ees-vidi takistama, sellepärasf jäeti kassafaid ja muud fergemad hebuwāge niipaljo seljawarjuks järele, fui tarvis eli, waenlaši teel kiusata. Suurem wāä osa tahtis, kuda ütemal nimetasin, lisa forjata ja mõnusat lahingi paika etsida, kust vastahakamine wōimalik näitas.

Wene kassaflate liitus ja julguš en maa-ilmas